

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: RAJ40257

Besvarelse af spørgsmål nr. 48 af 24. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 48:

”Ministeren bedes yde teknisk bistand til et ændringsforslag, der pålægger politiet altid at indberette foretagne telefonaflytninger senest inden 3 x 24 timer.

Ministeren bedes oplyse, hvorvidt ministeren vil fremsætte et sådant ændringsforslag og i benægtende fald, redegøre for, hvorfor ministeren ikke vil fremsætte et sådant forslag.”

Svar:

Et ændringsforslag som nævnt i spørgsmålet ville kunne udformes således:

”Til § 2

1) I nr. 4 affattes § 783, stk. 2, således:

”Stk. 2. Angår efterforskningen en overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, kan der i rettens kendelse i medfør af § 780, stk. 1, nr. 1 eller 3, i stedet for bestemte telefonnumre anføres den person, som indgrebet angår (den mistænkte). I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 3 x 24 timer underrette retten om de telefonnumre, som der er iværksat indgreb over for, samt om de bestemte grunde, der er til at antage, at der fra de pågældende telefonnumre gives meddelelser til eller fra den mistænkte. Retten underretter den beskikkede advokat, jf. § 784, stk. 1, der herefter kan indbringe spørgsmålet om lovligheden af indgrebet for retten. Retten træffer afgørelse ved kendelse. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke være foretaget, skal retten give meddelelse herom til Justitsministeriet.””

Om den skitserede ordning skal Justitsministeriet bemærke følgende:

1. Som det fremgår af pkt. 4.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og besvarelsene af spørgsmål nr. 13 og 96, er den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 783, stk. 2, begrundet i den teknologiske udvikling og herunder de forhold, der gør sig gældende særligt på terrorområdet.

Den gældende ordning kan således efter omstændighederne medføre en meget væsentlig ressourcemæssig belastning af såvel politiet som domstolene. Hensigten med forslaget er derfor at forenkle proceduren, så politiet kun behøver at indhente én forudgående retskendelse ved telefonaflytning eller teleoplysning i sager om overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13.

2. Efter det ændringsforslag, der er beskrevet i spørgsmålet, vil politiet skulle underrette retten inden for 3 x 24 timer, hver gang der iværksættes aflytning mv. af et nyt telefonnummer på grundlag af en forudgående kendelse ”på person”.

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet sådan, at ændringsforslaget udover tidsfristen for politiets underretning til retten ikke i øvrigt skal ændre ved den ordning, som følger af de foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 783, stk. 2, 2.-5. pkt. Det forudsættes således, at der ikke med ændringsforslaget sigtes til en ordning, hvorefter politiet skal indhente en ny retskendelse inden for 3 x 24 timer, hver gang der iværksættes en telefonaflytning på grundlag af en kendelse ”på person”. En sådan ordning ville i øvrigt bortset fra udskydelsen af indberetningsfristen fra 24 til 3 x 24 timer svare til den gældende ordning for indgreb ”på øjemedet” (periculum in mora), jf. retsplejelovens § 783, stk. 3.

Konsekvensen af den ordning, der foreslås med ændringsforslaget, ville være, at politiet ved en kendelse ”på person” ikke – som efter lovforslaget – ville kunne foretage en samlet efterfølgende underretning til retten om de konkret gennemførte telefonaflytninger med henblik på, at den beskikkede advokat eventuelt kunne indbringe lovligheden af disse aflytninger for retten.

Da der ville skulle foretages en særskilt underretning, hver gang der blev iværksat en ny telefonaflytning, ville den beskikkede advokat derimod løbende kunne indbringe spørgsmålet om indgrebets lovlighed for retten, jf. den foreslåede bestemmelse i § 783, stk. 2, 3. pkt. Dette ville i praksis kunne indebære, at der skulle afsiges nye retskendelser for hvert enkelt telefonnummer, der blev aflyttet på grundlag af en forudgående kendelse ”på person”, jf. den foreslåede bestemmelse i § 783, stk. 2, 4. pkt.

Med ændringsforslaget ville der derfor ikke blive gennemført den forenkling af proceduren, der er begrundelsen for lovforslagets § 2, nr. 4, og ændringsforslaget vil derfor ikke være egnet til at varetage de formål, som ligger bag den foreslåede bestemmelse i § 783, stk. 2. De hensyn af res-

sourcemæssig karakter mv. – jf. pkt. 4.2. i bemærkningerne - der ligger bag lovforslagets ordning, ville således ikke blive imødekommet ved den skitserede ordning.

3. På denne baggrund kan jeg ikke støtte ændringsforslaget.